

- 5) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal et kontraktvilkår, hvorefter den unge sportsudøver til gengæld for leveringen af støttetjenesteydelser med henblik på udvikling og karriere inden for en bestemt sport, idet disse tjenesteydelser er specificeret i aftalen, forpligter sig til at betale et vederlag svarende til 10 % af de indtægter, vedkommende opnår i de 15 efterfølgende år, anses for at udgøre et vilkår, der bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13, henset til at denne bestemmelse ikke fastsætter en forbindelse mellem værdien af den leverede tjenesteydelse og de omkostninger, der pålægges forbrugeren?
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, er en afgørelse truffet af en national retsinstans, der nedsætter det beløb, som forbrugeren kan pålægges at betale til leverandøren af tjenesteydelserne, til de udgifter, leverandøren reelt har afholdt i forbindelse med leveringen af tjenesteydelserne til forbrugeren i henhold til aftalen, i strid med artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13?
- 7) Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, og såfremt det kontraktvilkår, hvorefter forbrugeren til gengæld for leveringen af støttetjenesteydelser med henblik på udvikling og karriere inden for en bestemt sport, idet disse tjenesteydelser er specificeret i aftalen, forpligter sig til at betale et vederlag svarende til 10 % af de indtægter, vedkommende opnår i de 15 efterfølgende år, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 ikke kan gøres til genstand for en vurdering af, om det er urimeligt, kan den nationale retsinstans da, idet den har fastslået, at vederlaget er åbenbart uforholdsmæssig i forhold til det bidrag, som leverandøren af tjenesteydelserne har ydet, alligevel erklære dette kontraktvilkår urimeligt på grundlag af den nationale lovgivning?
- 8) Såfremt det syvende spørgsmål besvares bekræftende, skal der da i tilfælde af en aftale indgået med en forbruger på et tidspunkt, hvor artikel 8a i direktiv 93/13 endnu ikke var trådt i kraft, tages hensyn til oplysningerne vedrørende de bestemmelser, som medlemsstaten har vedtaget i overensstemmelse med samme direktivs artikel 8, og som medlemsstaten har underrettet Europa-Kommissionen om i overensstemmelse med dette direktivs artikel 8a, og i bekræftende fald begrænser de oplysninger, som denne medlemsstat har givet underretning om i overensstemmelse med artikel 8a i direktiv 93/13, da de nationale retsinstansers kompetence, når medlemsstaten har oplyst, at dens lovgivning ikke går ud over de minimumsbestemmelser, der er fastsat i dette direktiv?
- 9) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende, hvilken relevans har det, i lyset af artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 24, for anvendelsen af den lovgivning, som gennemfører bestemmelserne i direktiv 93/13 i den nationale retsorden, at den unge sportsudøver på tidspunktet for indgåelsen af den pågældende aftale om levering af tjenesteydelser med en varighed af 15 år var mindreårig, og at denne aftale derfor blev indgået af den mindreåriges forældre i dennes navn, idet aftalen fastsatte en forpligtelse for den pågældende til at betale et vederlag svarende til 10 % af alle sine indtægter i de 15 efterfølgende år?
- 10) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, og henset til at sportsaktiviteter er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, er en aftale om levering af tjenesteydelser med en varighed af 15 år med en ung, mindreårig sportsudøver — indgået i dennes navn af den pågældendes forældre — som forpligter denne mindreårig til at betale et vederlag svarende til 10 % af alle sine indtægter i de 15 efterfølgende år, da i strid med de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 24, stk. 2?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

(²) EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 13. juni 2023, EN mod Udlændingenævnet

(Sag C-375/23, Meislev (¹))

(2023/C 296/24)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøger: EN

Sagsøgt: Udlændingenævnet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er nationale bestemmelser, der fastsætter betingelser for at opnå tidsubgrænset opholdstilladelse i en medlemsstat, omfattet af anvendelsesområdet for standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse 1/80 af 19. september 1980 om udviklingen af associeringen, vedtaget af Associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF⁽¹⁾ af 23. december 1963?
- 2) Hvis det er tilfældet, kan en skærpelse af tidsmæssige betingelser for at opnå tidsubgrænset opholdstilladelse i en medlemsstat (dvs. en skærpelse af de mindstekrav, der stilles til længden af en udlændings forudgående ophold og beskæftigelse i medlemsstaten) i så fald anses for egnet til at fremme en vellykket integration af tredjelandsstatsborgere?

⁽¹⁾ Navnet på denne sag er et fiktivt navn. Det svarer ikke til nogen af sagens parter's rigtige navne.

⁽²⁾ EFT 1977, L 361, s. 44

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige) den 15. juni 2023 — Guldbrev AB mod Konsumentombudsmannen

(Sag C-379/23, Guldbrev)

(2023/C 296/25)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Guldbrev AB

Sagsøgt: Konsumentombudsmannen

Præjudicielle spørgsmål

1. Udgør vurdering og køb af guld af forbrugere et produkt (kombinationsprodukt) som omhandlet i artikel 2, litra c), d) og i), samt artikel 3, stk. 1, i direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, udgør vurdering af guld i det for den nationale domstol foreliggende tilfælde da et produkt i direktivets forstand?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 149, s. 22.

Appel iværksat den 5. juli 2023 af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 26. april 2023 i sag T-557/20, Den Fælles Afviklingsinstans mod Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

(Sag C-413/23 P)

(2023/C 296/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved D. Nardi, T. Zerdick, P. Candellier, X. Lareo og G. Devin, som befuldmægtigede)